Civillieta Nr.C18028714

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2014.gada 18.augustā, Krāslavā

Krāslavas rajona tiesas

tiesnese G.Kusiņa

ar tiesas sēdes sekretāri I.Plotiņu,

tulku O.Dortānu

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ maza apmēra prasība pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „RADELS" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs/pers. A/ 2014.gada 17.jūnijā iesniedza tiesā prasības pieteikumu pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „RADELS" (turpmāk tekstā SIA „RADELS") par darba samaksas un ar komandējumu saistīto izdevumu piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka darba strīds starp prasītāju un atbildētāju radies pēc darba attiecību beigām, kad prasītājam netika izmaksāta Darba līgumā noteiktā darba samaksa, kas ietver sevī mēnešalgas un komandējuma (darba brauciena) naudas izmaksas. Par radušos strīdu starp prasītāju un atbildētāju 2014.gada 9.jūnijā /pers. A/ rakstīja iesniegumu Rīgas reģionālai valsts darba inspekcijai. Taču darba strīds netika atrisināts. Atbildētājs, pamatojoties uz darba laika uzskaites tabeli un darba samaksas aprēķinu, novembrī uzskaitīja 80 darba stundas un decembrī 135 darba stundas. Algas darba samaksa tika veikta 2013.gada 14.decembrī Ls 67,64 apmērā un 2014.gada 8.janvārī 203,36 *euro* apmērā, pārskaitot darba samaksu uz prasītāja kontu. Jāatzīmē, ka 2013.gada II pusgadā saskaņā ar MK noteikumiem Nr.1096 ,,Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktu -minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 200 latu, minimālā stundas tarifa likme ir 1,203 lati. Līdz ar to, izmaksātās darba algas apmērs nav aprēķināts pareizi. Atbildētājs iesniedza Rīgas Darba inspekcijai atskaiti par komandējumu (darba braucienu) un ar komandējumu saistītiem naudas pārskaitījumiem. Veicot darba braucienu uzskaiti pēc izdrukām, ir būtiskas atšķirības starp aprēķināto faktisko darba braucienos pavadīto laiku un atbildētāja sniegto atskaiti par komandējumu (darba braucienu). Atbildētājs aprēķina dienas naudas kopsummu Ls 744 apmērā, bet pēc faktiski nostrādātā jābūt atmaksātai dienas naudai Ls 1072 apmērā. Saskaņā ar MK noteikumiem Nr.969 ,,Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 8.panta 8.1.punktu - darbiniekam par komandējuma laiku atlīdzina dienas naudu, lai kompensētu papildu izdevumus, kas rodas komandējuma laikā, sekojoši dienas nauda tiek maksāta darbiniekam par katru komandējuma (darba braucienā) pavadīto dienu. SIA ,,RADELS" 2013.gada 20.decembrī atskaitē par komandējumu (darba braucienu) no 2013.gada 24.novembra līdz 2013.gada 26.novembrim norādīja, ka darbinieks, atrodoties Vācijā, nestrādāja, līdz ar to netika aprēķināta dienas nauda, kas ir pretrunā ar MK noteikumiem Nr.969 ,,Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 8.panta 8.1.punktu.

Ar darba braucienu saistītie naudas pārskaitījumi prasītājam uz kontu tika veikti 2013.gada 25.novembrī 100,21 *euro*; 2013.gada 2.decembrī 100,21 *euro*; 2014.gada 4.februārī 200 *euro*. Minētās summās ietilpst apmaksātie izdevumi par tuneļa un citiem nepieciešamiem ar kravas pārvadāšanu saistītiem izdevumiem, kas, saskaņā ar MK noteikumiem Nr.969 ,,Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 8.panta 8.2 punktu, ir atlīdzināmi atsevišķi no dienas komandējuma naudas. Aprēķinot laika periodā no 2013.gada 15.novembra līdz 2013.gada 31.decembrim darbinieka kontā iemaksātos naudas līdzekļus darba braucienam un darba braucienam nepieciešamo ceļa izdevumu apmaksu, var redzēt, ka atbildētāja veiktās iemaksas tika paredzētas ceļa izdevumu apmaksai. Apkopojot atbildētāja veiktos maksājumus par komandējumu un darba algu, kas tika aprēķināti, pamatojoties uz AS DNB bankas konta Nr./konta numurs/ izrakstu (no 2013.gada 15.novembra līdz 2013.gada 31.decembrim un no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 6.februārim), atbildētājs izmaksāja prasītājam 200 *euro* komandējuma naudu un 298,83 *euro* darba algu par novembri un decembri.

Pamatojoties uz Darba likuma 30.pantu, 69.panta pirmo daļu, Civillikuma 1635.panta pirmo daļu, MK noteikumiem Nr.969 ,,Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 8.panta 8.1.punktu, lūdz tiesu piedzīt no SIA „RADELS" par labu /pers. A/

nesamaksāto komandējuma naudu 1325,32 *euro* apmērā un neapmaksāto darba algas daļu 64,98 *euro* apmērā.

Krāslavas rajona tiesā 2014.gada 14.jūlijā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā norādīts, ka atbildētājs prasību neatzīst un lūdz lietu izskatīt tiesas sēdē. Atbildētājs SIA „Radels" valdes loceklis /pers. E/ paskaidrojumā norādījis, ka SIA „RADELS" ir veicis pilnu norēķinu ar prasītāju, ko pierāda pielikumā pievienoto grāmatvedības dokumentu kopijas, kā arī apmaksājis visus izdevumus, kas bija saistīti ar darba braucieniem. Ar prasītāju ir norēķinājies pilnā apmērā. Gan no noslēgtā līguma, gan darba instrukcijas, gan iesniegtajiem grāmatvedības dokumentiem skaidri izriet, ka prasītājs bija pieņemts darbā par kravas automobiļa vadītāju, kurš veica starptautiskos pārvadājumus. Tātad viņam savi darba pienākumi bija jāveic atrodoties ceļā. Ministru kabineta noteikumu Nr.969 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" izpratnē prasītājs darba laikā ir atradies darba braucienos, nevis komandējumos, tādēļ uzskatāms, ka prasība par komandējuma naudas piedziņu ir nepamatota un noraidāma. Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.969 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 3.punktam, par darba braucienu šo noteikumu izpratnē uzskatāms darbinieka darbs vai dienests, ja tas, saskaņā ar noslēgto darba līgumu vai amata aprakstu norisinās ceļā (piemēram, autosatiksmes, dzelzceļa, jūrniecības vai aviācijas nozarē) Latvijas Republikā vai ārvalstīs, vai ja darbs saistīts ar regulāriem un sistemātiskiem izbraukumiem un pārvietošanos.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{26}pantu, tiesa civillietu iztiesā tiesas sēdē prasības tiesvedībā, ja to lūdz kāda no pusēm (...). Tiesnese 2014.gada 15.jūlijā pieņēma lēmumu civillietu /pers. A/ maza apmēra prasība pret SIA „RADELS" par naudas piedziņu izskatīt tiesas sēdē, piedaloties pusēm, pēc atbildētāja lūguma.

Tiesas sēdēs prasītājs /pers. A/ uzturēja prasību pēc prasības pieteikumā norādītajiem motīviem un pamatiem, lūdza prasību apmierināt pilnīgi.

Atbildētāja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „RADELS" pārstāve /pers. G/ tiesas sēdē paskaidroja, ka prasītājam par viņa nostrādāto laiku ir pienācīgi samaksāts. Prasītāja vainas dēļ netika izpildīta kravas pārvešana Vācijā, par ko darba devējs neuzskata par iespējamu izmaksāt prasītājam darba brauciena kompensāciju, bet darba alga par šīm dienām viņam ir izmaksāta. Lūdza prasību noraidīt.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausoties prasītāju, atbildētāja pārstāvi, novērtējot rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Lietā iesniegts 2013.gada 15.novembra darba līgums, kas noslēgts starp /pers. A/ un SIA „RADELS", kurā norādīts, ka /pers. A/ tiek pieņemts darbā par kravas automobiļa vadītāju nosakot viņam algu Ls 200 un pārbaudes laiku 3 mēnešus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Tas nozīmē, ka tiesai ir jāpārbauda pušu iesniegtie darba algas, darba brauciena izdevumu un dienas naudas kompensācijas par darba braucienu aprēķini.

Atbildētājs iesniedza lietā darba laika uzskaites tabeles par 2013.gada novembri, kur norādīts, ka /pers. A/ ir nostrādājis 10 darba dienas (80 darba stundas), un decembri, kur norādīts, ka /pers. A/ nostrādāja 17 darba dienas (135 darba stundas); algu aprēķinus par 2013.gada novembri, kur /pers. A/ aprēķināta darba alga Ls 100, aprēķināti visi ieturējumi no darba algas, izmaksājamā summa Ls 67,64, un decembri, kur /pers. A/ aprēķināta darba alga Ls 188,89, kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu Ls 22,40, aprēķināti visi ieturējumi no darba algas, izmaksājamā summa Ls 142,92 (203,36 *euro*).

Atbilstoši prasītāja iesniegtajam bankas konta izrakstam par /pers. A/ konta apgrozījumu, prasītājs ir saņēmis no atbildētāja darba algu ar pārskaitījumiem 2013.gada 14.decembrī par novembra mēnesi Ls 67,64 (95,47 *euro*) un 2014.gada 8.janvārī par decembra mēnesi 203,36 *euro*, tajā skaitā kompensāciju par atvaļinājumu.

Pārbaudot prasītāja un atbildētāja tiesai iesniegtos darba algas aprēķinus, tiesa atzīst, ka darba algu prasītājam atbildētājs ir aprēķinājis pareizi, prasītāja aprēķini ir nepareizi. Atbilstoši prasītāja konta izrakstam, visas darba algas un atvaļinājuma kompensācijas summas viņam ir izmaksātas pilnā apjomā, līdz ar to prasība daļā par darba algas piedziņu ir nepamatota un noraidāma.

Saskaņā ar Darba likuma 128.panta pirmo daļu, atlaižot darbinieku no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā. Ja darbinieks atlaišanas dienā nav veicis darbu, viņam pienākošās naudas summas izmaksā ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc tam, kad darbinieks pieprasījis aprēķinu.

Lietā iesniegta Valsts darba inspekcijas Rīgas reģionālās valsts darba inspekcijas 2014.gada 28.maija vēstule, kurā norādīts, ka, veicot SIA „RADELS" pārbaudi, tika konstatēts, ka darba devējs, neveicot pienākošās naudas summas izmaksu darba tiesisko attiecību izbeigšanas dienā 2013.gada 27.decembrī, ir pārkāpis Darba likuma 129.panta pirmās daļas prasības. Par konstatēto pārkāpumu RRVDI amatpersona, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmo daļu, SIA „RADELS" izteikusi mutvārdu aizrādījumu.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājs strādāja atbildētāja uzņēmumā no 2013.gada 15.novembra līdz 2013.gada 27.decembrim, un laika periodā no 2013.gada 15.novembra līdz 2013.gada 23.decembrim bija darba braucienā Eiropas valstīs.

Prasītājs prasības pieteikumā lūdz piedzīt no atbildētāja komandējuma naudu 1325,32 *euro* apmērā.

2010.gada 12.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr.969 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 2.punktā noteikts, ka par komandējumu šo noteikumu izpratnē uzskatāms ar komersanta, organizācijas, iestādes vai citas institūcijas vadītāja

rakstisku rīkojumu apstiprināts darbinieka, ierēdņa, karavīra, ekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un leslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi un citas fiziskās personas, kura nav darba attiecībās ar institūciju, kas sūta to komandējumā, un kura savu darbu nepilda savas saimnieciskās darbības ietvaros (ja personas komandējums ir saistīts ar tādu mērķu sasniegšanu un uzdevumu veikšanu, kuri paredzēti attiecīgās institūcijas statūtos (nolikumā)), brauciens uz noteiktu laiku uz citu apdzīvotu vietu Latvijas Republikā vai, ja darbinieka pastāvīgā darba vieta ir ārvalstī, − ārvalstī, vai uz ārvalstīm, kā arī no ārvalstīm uz Latvijas Republiku (ja darbinieka pastāvīgā darba vieta ir ārvalstīs), lai pildītu darba vai dienesta uzdevumus; papildinātu zināšanas un paaugstinātu kvalifikāciju, izņemot gadījumu, ja darbinieks nosūtīts uz izglītības iestādi amata (darba) pienākumu izpildei nepieciešamās izglītības iegūšanai. Minēto izņēmumu neattiecina uz karavīru, kas, pamatojoties uz Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma 28.panta pirmo daļu, tiek nosūtīts uz izglītības iestādi dienesta pienākumu izpildei nepieciešamās izglītības iegūšanai.

2010.gada 12.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr.969 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 3.punktā noteikts, ka par darba braucienu šo noteikumu izpratnē uzskatāms darbinieka darbs vai dienests, ja tas saskaņā ar noslēgto darba līgumu vai amata aprakstu norisinās ceļā (piemēram, autosatiksmes, dzelzceļa, jūrniecības vai aviācijas nozarē) Latvijas Republikā vai ārvalstīs vai ja darbs saistīts ar regulāriem un sistemātiskiem izbraukumiem un pārvietošanos (piemēram, celtniecības vai mežizstrādes nozarē). Darba braucieniem piemēro speciālās normas, kas noteiktas šo noteikumu 4., 5., 6., 11., 12., 16., 17. un 20.punktā un VI nodaļā.

Darba brauciena būtiskas pazīmes ir tas, ka darbs tiek veikts ceļā, un darbs saistīts ar regulāriem un sistemātiskiem izbraukumiem. Tas nozīmē, ja nav regulāra, sistemātiska pārvietošanās, darbu nevar veikt. Tiesību teorijā jēdziens sistemātiskums nozīmē vienveidīgas darbības atkārtotību noteiktā laika periodā. Parasti jau otrreiz veikta darbība dod pamatu darbības kvalificēšanai par sistemātisku. Ņemot vērā, ka prasītāja darbs, saskaņā ar noslēgto darba līgumu, norisinājās ceļā, sistemātiski pārvietojoties no vienas kravas piegādes vietas uz otru, jāsecina, ka prasītājs bija darba braucienā nevis komandējumā. Prasītājs nekorekti prasības pieteikumā norādījis viņam pienākošās naudas summas kā komandējuma naudu, jo viņam pienākas darba brauciena izdevumu kompensācija. Taču prasītāja kļūdainā termina lietošana, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu atteikt izskatīt prasību vai terminu neprecīzas lietošanas dēļ noraidīt prasību, kā to lūdza atbildētājs.

2010.gada 12.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr.969 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 17.punktā noteikts, ka komandējuma vai darba brauciena izdevumus darbiniekam atlīdzina institūcija, kura viņu nosūtījusi komandējumā vai darba braucienā. 41.punktā noteikts, ka darbiniekam, kas atrodas darba braucienā, atlīdzina šādus izdevumus: izdevumus par degvielu (41.1.1.apakšpunkts), (..), izdevumus par autostāvvietu un iebraukšanu teritorijās, kur ir noteikta maksa (nodeva) par transportlīdzekļu iebraukšanu (41.3.apakšpunkts), (..). 42.punkts nosaka, ka darbiniekam, kas atrodas darba braucienā, tiek segti papildu izdevumi, kas darba specifikas dēļ rodas darba brauciena laikā, par katru darba brauciena dienu šajos noteikumos noteiktajā dienas naudas apmērā, bet mēnesī kopā nepārsniedzot 70 % no attiecīgajā mēnesī aprēķinātās darba algas un aprēķināto papildu izdevumu summas. Ja darbiniekam mēnesī aprēķināto papildu izdevumu apmērs pārsniedz 70 % no attiecīgajā mēnesī aprēķinātās darba algas un aprēķināto papildu izdevumu summas, uzskata, ka aprēķinātajai papildu izdevumu pārsnieguma summai nav kompensācijas rakstura. 21.2.apakšpunkts nosaka dienas naudu Latvijas teritorijā − četrus latus par katru dienu. 1.pielikums Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumiem Nr.969 nosaka izdevumu diennakts normas komandējumiem (darba braucieniem) uz ārvalstīm, tajā skaitā, Beļģija Ls 28, Luksemburga Ls 28, Nīderlande Ls 32, Polija Ls 20, Vācija Ls 32 (redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim).

Darbiniekam, kurš nosūtīts darba braucienā, sākot ar dienu, kad tiek šķērsota Latvijas Republikas robeža, dodoties darba braucienā vai atgriežoties no tā, papildu izdevumi, kas darba specifikas dēļ rodas ceļā, dienas naudas apmērā tiek atlīdzināti par katru ārvalstīs pavadīto dienu saskaņā ar normām, kas noteiktas tai valstij, uz kuru darbinieks nosūtīts.

Lietā iesniegtas tahogrāfa izdrukas par darba braucienu un atskaites par darba braucienu. Novērtējot iesniegtās pušu atskaites, tiesa atzīst, ka atbildētāja iesniegtā atskaite neatbilst tahogrāfa izdrukās esošai informācijai par /pers. A/ darba braucienu. Prasītāja iesniegtajā atskaitē 2013.gada 3.decembrī nepamatoti norādīta prasītāja atrašanās Nīderlandē (dienas nauda 32 Ls), lai gan faktiski viņš atradās Luksemburgā (28 Ls), kas nozīmē, ka prasītāja aprēķinātā darba brauciena dienas naudas kopsumma ir jāsamazina par četriem latiem. Tiesa atzīst, ka kopējā dienas naudas summa atbilstoši prasītāja darba braucienam no 2013.gada 15.novembra līdz 2013.gada 23.decembrim ir 1068 Ls (1519,64 *euro*).

Starp pusēm pastāv strīds par dienas naudas apmaksu prasītājam par darba brauciena trim dienām no 2013.gada 23.novembra līdz 2013.gada 25.novembrim. Puses paskaidroja, ka 2013.gada 22.novembrī (piektdienā) Vācijā prasītājs vēlu ieradās kravas iekraušanas vietā, nokavēja iekraušanu. Brīvdienās kravas iekraušana nenotika, jo noliktava nestrādāja. 2013.gada 25.novembrī (pirmdienā) prasītājs atteicās vest nolīgto kravu (lietotas drēbes „second hand"), jo uzskatīja, kas tas nav iespējams ar viņam darba devēja uzticēto transportlīdzekli, kuram kravas nodalījums ir nosegts ar mīksto pārsegu (tentu). Krava tika iekrauta un nākamajā dienā 2013.gada 26.novembrī izkrauta, jo prasītājs to nebija pienācīgi nostiprinājis, un krava nebija pārvietojama tādā veidā. Brauciens uz nākamo iekraušanas vietu notika bez kravas, kā rezultātā atbildētājam radās nesaskaņas ar kravas nosūtītāju. Atbildētājs uzskata, ka nolīgtā krava bija pārvietojama ar prasītāja transportlīdzekli, bet prasītājs nesekoja kravas iekraušanai, tad nespēja vai nemācēja pareizi nostiprināt kravu, kā rezultātā krava vairs nebija pārvietojama. Atbildētājs uzskata, ka šī triju dienu dīkstāve notika prasītāja vainas dēļ, tāpēc dienas naudu par braucienu viņam nav jāmaksā.

2010.gada 12.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr.969 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 20.3.apakšpunkts nosaka, ja darbinieks komandējuma vietā (ceļā) vai darba braucienā ir aizkavējies bez attaisnojoša iemesla, − viņam darba samaksa (atalgojums) par dienām, kas pārsniedz noteikto komandējuma vai darba brauciena laiku, netiek saglabāta un komandējuma vai darba brauciena izdevumi netiek atlīdzināti.

Novērtējot lietā iesniegto tahogrāfa izdruku par 2013.gada 22.novembri, jāsecina, ka prasītājs ir nobraucis šajā dienā tikai 64 kilometrus. Laikā no plkst.7.43 līdz plkst.16.52, kad transportlīdzeklis bija kustībā, bija vairāki ilgstoši atpūtas periodi (no 8.10 līdz 10.47; no 11.59 līdz 14.54; no 15.27 līdz 16.40). Prasītājs tiesas sēdē norādīja, ka nekādu avāriju, remontu vai citu neparedzētu apstākļu ceļā viņam tajā dienā nebija.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.pantu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka prasītāju aizkavēja ierasties kravas iekraušanas vietā no viņa neatkarīgi apstākļi. Prasītājs arī nav pierādījis, ka viņa lietošanā nodotā transportlīdzeklī nebija iespējams pārvadāt lietoto apģērbu kravu. Tiesa uzskata, ka darba devējs nenosūtītu transportlīdzekli pēc kravas, zinot, ka konkrēto kravu nevar pārvadāt ar konkrēto transportlīdzekli, jo transportlīdzeklis bez kravas nes zaudējumus. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasītāja kavējums un dīkstāve ir notikusi bez attaisnojošiem iemesliem, un atbildētājam ir tiesības neizmaksāt par trim dienām no 2013.gada 23.novembra līdz 2013.gada 25.novembrim dienas naudu par darba braucienu (Ls 32x3 dienas = Ls 96 (136,60 *euro*)). Līdz ar to, prasītājam izmaksājamā dienas naudas summa par darba braucienu ir 1383,04 *euro*.

Saskaņā ar Darba likuma 76.panta pirmās daļas 1.punktu, darba devējam ir pienākums atlīdzināt tos darbinieka izdevumus, kuri atbilstoši darba līguma noteikumiem nepieciešami darba veikšanai vai arī ir radušies ar darba devēja piekrišanu, īpaši izdevumus, kas ir saistīti ar darbinieka komandējumu vai darba braucienu.

Atbilstoši bankas konta izrakstam par /pers. A/ konta apgrozījumu, prasītājam darba brauciena laikā ir radušies darba brauciena izdevumi par degvielas uzpildīšanu, tuneļu šķērsošanu, nodevu samaksu u.c., kopā 218,38 *euro*, kas, atbilstoši 2010.gada 12.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr.969 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 17.punktā noteiktajam, kompensējami darbiniekam no darba devēja līdzekļiem.

Tiesa atzīst, ka prasītājam pienākošās kompensācija par darba braucienu no atbildētāja kopā sastāda 1601,42 *euro*.

Atbilstoši bankas konta izrakstam par /pers. A/ konta apgrozījumu, darba devējs prasītājam ieskaitīja kontā: 2013.gada 25.novembrī 100,21 *euro*, 2013.gada 2.decembrī 100,21 *euro*, 2014.gada 4.februārī 200 *euro*, maksājuma mērķī norādot „darba brauciena izdevumi". Atbildētājs lietā iesniedzis vairākus kases izdevumu orderus un avansa norēķinus bez prasītāja parakstiem, kas nozīmē, ka tie nevar kalpot par pierādījumu naudas samaksai. Prasītājs tiesai paskaidroja, ka tikai pirms brauciena 2013.gada 15.novembrī viņš saņēma no darba devēja skaidru naudu 100 *euro* apmērā. No minētā jāsecina, ka darba devējs prasītājam ir izmaksājis par darba braucienu kopā 500,42 *euro*.

Novērtējot lietā iesniegtos pierādījumus un pārbaudot visus aprēķinus, tiesa atzīst, ka atbildētājs nav izmaksājis prasītājam viņam pienākošos kompensāciju par darba braucienu (dienas naudu) 1101 *euro* apmērā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītāja labā ir jāpiedzen kompensācija par papildu izdevumiem, kas darba specifikas dēļ radušies darba brauciena laikā no 2013.gada 15.novembra līdz 2013.gada 23.decembrim 1101 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, no atbildētāja valsts ienākumos ir jāpiedzen valsts nodeva 165,15 *euro* (15% no piedzītās summas 1101 *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,31 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 42.panta pirmo daļu, 97., 193.pantiem, tiesa

N O S P R I E D A:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Radels", reģistrācijas numurs 40103469532, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, kompensāciju par darba braucienu 1101 *euro* (viens tūkstotis viens simts viens *euro*).

Noraidīt prasību daļā par darba algas 64,98 *euro* un darba brauciena kompensācijas 224,32 *euro* apmērā piedziņu.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Radels", reģistrācijas numurs 40103469532, valsts labā valsts nodevu 165,15 *euro* (viens simts sešdesmit pieci *euro* 15 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,31 *euro* (pieci *euro* 31 cents).

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2014.gada 22.augusta, Latgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Krāslavas rajona tiesā.

Tiesnese G.Kusiņa